

NORE-NYTT

Villa Nore, Mysen, 2008

Nr. 2 – 2018 • 4. des. • Utgivelse nr. 57 • Årg. 28

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F. I INDRE ØSTFOLD

Samarbeid
på tvers

Side 17

Resultatet fra
leserunder-
søkelsen

Side 24

Gave som
gleder

Side 16

Kjære alle mine søstre og alle mine brødre!

Atter en gang nærmer vi oss et skille – ett år er snart over og vi står på terskelen til ett nytt. Hva er mer naturlig enn noen refleksjoner over våre viktigste verdier.

Vi blir i stadig minnet om:

«Alt hva du vil at andre skal gjøre mot deg, det skal du også gjøre mot dem»

«Den gylne leveregel» er ingen ny «oppfinnelse».

Vi finner den alt i Matteusevangeliet kapittel 7, vers 12. I våre ritualer finner vi enda et vers fra samme evangelium, kapittel 7, vers 1 «Døm ikke, for at dere ikke skal bli dømt».

La disse skriftsteder i Bibelen være en sentral del av vår plattform som mennesker, og la dem få forme oss i livet.

Samtidig så vet vi at ingen mennesker fullt og helt kan leve etter disse regler. Det er store ord, men det viktigste er vel at vi prøver å gjøre så godt vi kan.

Vi ble alle en gang ønsket velkommen inn i Odd Fellow Ordenen til et samfunn grunnlagt på Vennskap, Kjærlighet og Sannhet.

Hvilke betydning har ordene for oss? Gir ordene oss den egenverdi vi ønsker?

Vennskap er som en blomst, det trenger varme og pleie. Da kan det igjen gi oss varme og gode følelser i form av vennlige ord som er gaver vi kan gi bort. La oss huske å spre «gaver» til alle og enhver!

Kjærlighet – hvem kan få sagt det bedre enn Nasse Nøff og Ole Brumm?: Nasse Nøff og Ole Brumm sitter i solen og koser seg når Nasse plutselig spør «Brumm, hva er egentlig livets største rikdom?»

Brumm tenker seg om en stund og sier «Nasse, det må da være kjærligheten, for den er vel den eneste rikdom som man kan bli rikere av jo mer man sløser med den». Konklusjonen må være: «Sløs i vei».

La oss tenke at kjærligheten er like viktig som mat og drikke. Glem derfor ikke å gi den næring. Bruk tid på å vise mennesker rundt deg at du er glad i dem. Glem heller ikke: «Jo mer du gir, jo mer får du tilbake»

En av Rebekkaordenens kjente skikkelser ble som gammel stilt spørsmålet: «Hva er sannhet?» Hun svarte «Det var et vanskelig spørsmål». Sannhet er et mangehodet begrep. Det kommer an på hvilken overbevisning vi har. Det som er sannhet for den ene behøver ikke være sannhet for den andre.

Den danske filosofen/forfatteren Søren Kierkegaard sier: «Det gjelder å finne en sannhet som er sannhet for meg».

I vår orden stilles det krav til hver enkelt av oss at sannheten skal gjennomtrengte vår personlighet slik at våre ord og gjerninger er til å stole på.

Og husk at sannhet skaper trygghet, trygghet skaper tillit og av tilliten vokser de beste ting mellom mennesker fram.

Med disse ord vil jeg ønske alle en hyggelig adventstid og en rolig og fredfylt jul.

OM Inger Stenshol.

Utgis av logene:

Nr. 31 Cecilia

Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 2 – 2018

Årgang 28

4. des. 2018

Utgivelse nr. 57

Redaksjonskomité:

Lene Frøshaug Nybakken (leder)

Brita Engan Ekhaugen

Anne Haakaas

Helge Rindal

Espen Andre Volden

Hans Petter Ringstad

Grafisk produksjon:

Svein Hellerud

Østfold Trykkeri AS

Innlegg i Nore-Nytt

Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg.

Manuskript skrevet på PC, men også håndskrevet manus mottas.

Helst ønsker vi at du sender innlegget som e-post eller vedlegg i en e-post:

lene.nybakken@moller.no

helger@getmail.no

Innhold:

Leder	2
Nr. 31 - Sekretærens spalte	3
Nr. 62 - Sekretærens spalte	3
Maja Andresen til minne	3
50 års Vetranjuvel til Turid Diskerud	4
Astrid Lingegaard 25 års Veteran	6
Evald Forvik tildelt 40 års Veteranjuvel	7
Knut Ivar Tveten 25 års Veteran	8
Håkon Håkonsson sin IT-gruppe	9
Kulturaften for begge loger	9
Magne Skadsheim til minne	10
Harry Solberg til minne	11
Treriksmøte i Nyköping	12
Sommermøte i Håkon Håkonsson	14
Sta. Sunniva tilbake	16
Felles møte i våre to loger	17
Cecilias sommersmøte til Stortinget	18
Jubilanter	20
Ordeshuset malt på dugnad	21
Bli kjent med: Per Erling Fladberg	22
Loge Cecilia med julemesse-suksess	23
Leserundersøkelsen – resultat	24
Kiel-tur arrangert av seniorgruppa	25
Nye søstre og brødre	26-28
Intervju med Gunvor Egeberg	29
Ny Distrikt Stor Sire i Distr. nr. 23	29
Rakfiskaften i Håkon Håkonsson	30
Seniorgruppa på hotellbesøk	31
Allehelgensdag med kirkekaffe	31

Inger Stenshol, OM

Rebekkaløge nr. 31, Cecilia (I. O. O. F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter våren 2019

23.01.44 Inger-Åse Heer
24.01.29 Guro Lie
05.02.34 Anne-Lise Nilsen
02.03.49 Kari Aasgård
21.04.44 Grete Korterud
29.04.49 Turid Stokstad
30.04.34 Sølvi Welding
04.06.49 Margot Aldal
13.07.39 Turid Diskerud

75 år
90 år
85 år
70 år
75 år
70 år
85 år
70 år
80 år

15.07.39 Turid Mohrsen
20.07.49 Tone Bjørnstad

80 år
70 år

Veteranjuveler våren 2019

Ingeborg (Boja) Evensen innviet 16.02.59
Synøve Forvik innviet 14.03.94
Ingegjerd Garai innviet 14.03.94
Lene Marie Eek innviet 23.04.79
Anne-Lise Piwowski innviet 29.04.69

60 år
25 år
25 år
40 år
50 år

Vi gratulerer!

ODD FELLOW-LOGE NR. 62 HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter våren 2019

08.03.1964 Hanssen, Øyvind
19.03.1944 Forvik, Evald Julius
31.03.1949 Holsen, Magne G
03.04.1934 Høiland, Tormod
07.04.1959 Nilsen, Geir
24.04.1949 Wangberg, Knut
29.04.1939 Buraas, Odd Karsten
08.05.1959 Paulseth, Glenn Inge
22.06.1939 Hvalshagen, Johan
29.06.1949 Tveten, Finn Åge

55 år
75 år
70 år
85 år
60 år
70 år
80 år
60 år
80 år
70 år

02.07.1959 Lillestrand, Jørn Vidar
18.07.1949 Oshaug, Svein
20.07.1949 Agnalt, Svein Olav

60 år
70 år
70 år

Veteranjuveler våren 2019

Tørholen, Steven innviet 03.02.1994
Lind, Frank innviet 13.03.1969
Agnalt, Svein Olav innviet 07.04.1994
Høiland, Tormod innviet 22.09.1994

25 år
50 år
25 år
25 år

Vi gratulerer!

Maja Andresen til minne

Maja Andresen avgikk ved døden den 28.06.2018.

Vi har mistet en kjær og høyt respektert logesøster.

Vi minnes henne i dag, men ikke bare nå, for selv om hun ikke lenger er blant oss, vil minnene leve videre i våre sinn. Vi vil huske hennes gode smil og latter, og hennes kjærlige ord. Hun hadde et «stort hjerte» med en åpen dør for alle.

Mange vil også tenke tilbake på alle Majas gode kringler. Og mange tenker tilbake på hyggelige treff på «Snackbaren» og «Majas kjøkken». Hvor ungdommer følte seg velkomne og hvor de møtte en person som tok vare på dem. Fred med hennes minne.

OM Inger Stenshol

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

Eks Rådskapellan er tildelt 50 års Veteranjuvel

Eks Rådskapellan Turid Diskerud ble tildelt sin velfortjente 50-års juvel mandag den 14. juni 2018. Hun ble ført inn i logesalen av Storrepresentant Ellen Haarr Nuttall.

Det ble en vakker og tårevåt seremoni.

Etter seremonien inne i logesalen satt vi oss ned ved pent pyntet bord. Hvide duker, rosa blomster, fine porselens figurer og levende lys i skinnende sølvlysestaker.

Det er også alltid flott å se brettet med veteranlysene, de tydeliggjør hvor mange veteraner vi har i vår loge.

UM Anne Floeng ønsket oss velkommen til bords. Hun leste et dikt til ettertanke:

Må dagen i dag bli et uforglemmelig minne.

Må alle problemer bli små og forsvinne!

Må dagen i dag bli en innholdsrik dag.

Med mye hygge, – et trivelig lag!

Må dagen i dag bli fylt av glede, for deg og alle som er til stede!

Må dagen i dag bli en lykkelig dag.

For dagen i dag, den er din!

På besøk denne festkvelden var Debutert Stor Sire / Stor Sekretær Svanhild Sandem, DSS nr. 23

Smaalenene Unni Beate Bergsland, Eks DSS Kari Ringstad, Loge nr. 50, Kjeden Åse Næss, Loge nr. 50 Kjeden Eva Borg Grønnerud. Og Vibeke Bernhoff, Loge nr. 60, Fjellbrud.

Det ble flott operasang fremført av Natalia Brodin og akkompagnert av pianistinne Leva Berzina, til ære for vår kjære 50-års veteran, Eks Rådskapellan Turid Diskerud. Hårene reiste seg på armen under denne musikalske stunden.

Som seg hør og bør ble det holdt mange taler denne kvelden. Først var Debutert Stor Sire Svanhild Sandem.

Hun holdt en fin tale på vegne av Storlogen. Blant annet sa hun:

"Dagen i dag er morgendagen vi drømte om i går."

50 års Veteranjuvel. Mandag 14. mai fikk vår kjære søster, Eks Rådskapellan, Turid Diskerud tildelt sin vel fortjente 50 års Veteranjuvel i Loge nr. 31 Cecilia på Mysen. Vi overvar en verdig og flott seremoni inne i logesalen.

Etter seremonien ble vi invitert til et nydelig dekket bord i selskapslokalene, hvor vi ble servert et deilig måltid av våre brødre i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson. Som underholdning fikk vi vakker sang av operasangerinne Natalia Brodin. Det var mange fine og høytidelige taler så mange måtte frem med lommetørkler.

Turid Diskerud har vært så mye for så mange her i vår loge. Vi takker henne og samtidig ønsker vi henne mange, mange gode Logear videre.

På bildet ser vi foran fra v. Deputert Stor Sire Toril Grundtvig Skougaard, jubilarer Turid Diskerud, OM Inger Stenshol. Bak Storrepresentant Ellen Haarr Nuttall, Stor Sekretær Svanhild Sandem, Eks Storrepresentant Lena Utsigt Karlsen, DSS Unni Beate Bergsland, Eks Stor Sekretær Liv Berit Johansen.

Hun nevnte også at Turid har vært og er en god ambassadør, med mange varme og gode smil og ord.

Etter henne holdt både OM Inger Stenshol og Eks Storrepresentant Lena Utsigt Karlsen fine taler.

Så var det jubilarer sin tur. Hun sa blant annet at hun aldri hadde opplevd en logedag som denne. Aller mest takker hun Eks Rådskapellan Guro Lie.

Hun ba jentene til Guro, Reidun og Anne om å hilsen så mye til henne, og de måtte ikke glemme å gi en klem fra henne.

Hun sa også at geografisk avstand er ingen begrensning for vennskap. Turid føler hun har kommet hjem nå som hun igjen er i vår Loge nr. 31 Cecilia.

Eks OM Reidun Lie Larsen takket for maten. I talen sin nevnte hun bla at Turid sa at "lommetørkle er bare til glede for alle." (Det var mang en våt øyekrok denne kvelden, blir fort det når talene er så fine, så lommestørklene ble nok brukt. Ref redaksjonen)

Reidun leste også denne fine teksten:

"Det sies at man kan ikke tenke godt, elske godt eller sove godt hvis man ikke har spist godt!"

Sant nok.

Kvelden ble avsluttet med kaker og kaffe.

Gratulerer med 50-års juvelen Eks Rådskapellan Turid Diskerud.

I V, K og S
Anne-Lise, Brita og Lene

Turid Diskerud

I forbindelse med at Turid Diskerud ble tildelt 50 års Ve. Ju. den 14. mai, ble jeg spurt om jeg kunne intervju henne. Hun er jo nå tilbake som søster i Loge Cecilia hvor hun ble opptatt den 13. febr. 1967.

- "Hva skal jeg fortelle?" spurte Turid.

"Fortell alt du kommer på om ditt liv. Det er mange som ikke kjenner deg, vet du" svarte jeg. Det var ikke så enkelt å få til et intervju. Turid måtte reise tilbake til USA, men den 18. juli kom en innholdsrik mail til meg.

Turids mail:

Da jeg ble bedt om å fortelle litt om mitt liv i og utenfor Odd Fellows, så ble mange minner vekket. Jeg tror jeg følte jeg tilhørte Ordenen lenge før jeg ble en logesøster.

Mamma Elsa og Guro Lie var loge søstre i Semper Ardens, Moss.

Det var jo ikke Rebekkaloge på Mysen da, men begge de to ønsket å starte loge på Mysen.

Da dette arbeidet begynte, ble det lange kvelder i vårt hjem med søstre som la frem ideer hvordan logen skulle opprettes. Jeg satt vel mest på kjøkkenet, men fikk jo innsikt i logens oppbygging og dens ideer. Med Guro og mamma som forbilder, var det ikke så rart at jeg som 17 åring følte at jeg ville bli logesøster.

Etter mange års reiser til logemøter i Moss og Halden, skulle det nå gjøres forsøk på å etablere egne lokaler i Mysen.

Da tannlege Røine gikk bort, og ingen av hans barn ville flytte hjem, ble det fristende for logebrødre og søstre å se om det var mulig å finansiere et kjøp. Ikke bare kjøp, men også lage en ny loge sal.

Da Tore, min mann, nettopp hadde kommet hjem fra Amerika som sivilingeniør, ble han spurt om å hjelpe bror arkitekt Johannes Løvfald med det tekniske og også økonomiske, og vi ble da begge enda mer tilknyttet logene.

Vi bodde den gang på Mysen og jeg hadde følt meg som logesøster i nesten 10 år før jeg spurte om lov til å bli med i Ordenen. Jeg ble akseptert, og ble opptatt 13.febr.1967.

På grunn av at Tore drev byggevirksomhet i mange deler av landet, førte det til at vi flyttet først til Sarpsborg og senere til Oslo. For meg var det naturlig å søke opptagelse i en av de lokale logene, selv om jeg i mitt hjerte var en Cecilia-søster hele tiden.

Mamma og Guro introduserte meg til flere loger i Oslo, men det var i Loge Irene jeg følte meg mest hjemme.

Der fikk jeg min "loge-utdannelse". Først som Indre vakt, og så gradene opp til å bli Overmesster, i en alder hvor jeg definitivt følte meg liten blandt de store. Men jeg hadde jo de beste supportere noen kunne ha.

Da Guro ble Rådspresident, og Lillemor Evjen etter henne, ble jeg utnevnt til Rådsvakt og deretter Rådskapellan. Det førte til at jeg fikk treffe søstre over hele landet.

De ga meg så mye, og min respekt for logens arbeid bare steg. De oppgaver som engasjerte søstrene over hele landet, er det de færreste som får se.

De mulighetene vi som søstre kan utnytte, strømmet på i dette arbeidet.

Jeg er i dag evig takknemlig for den utvikling jeg har fått som Rebekkasøster.

Det er ingen andre steder hvor kvinner kan få opplæring og trening i å være leder, som i logene. Derfor oppfordrer jeg dere søstre til ikke å være engstelige eller redde for å påta dere verv.

På samme måte søstre, ikke vær engstelige for å oppfordre uerfarne søstre til å påta seg oppdrag. Dere vokser som enkeltmennesker, og som organisasjon for hver sin søster dere gir tilliten.

I vår organisasjon hjelper vi alle til å klare oppdragene inntil de mestres.

Derfor, la så mange som mulig slippe til.

Jeg er av dem som klart ser at lo-

gens oppdrag har satt meg i en mye bedre stand til å takle andre oppgaver og mennesker. Jeg har fått rikelig anledning til å utnytte den lærdom Ordenen har gitt meg, og jeg vil alltid være takknemlig for det.

Med all den glede og søsterlig kontakt jeg hadde, var det utrolig vanskelig for meg da Tore spurte meg om vi skulle velge et stort utfordrende oppdrag i USA. Han var på denne tid veldig opptatt i den norske forretningsverden. Han hadde styremøter og oppdrag over hele landet og jeg reiste rundt i logesammenheng. Vi fikk ikke se hverandre så mye lenger.

Da han sa at om vi begynner et nytt liv her i USA, vil vi kunne være sammen hver dag, og igjen bygge ting sammen. Våre barn begynte på universiteter og trengte ikke vår daglige kontakt lenger.

Var vi begge villige til å oppgi våre fantastiske liv her i Norge, mot et langt stillere liv i USA?

Vi er så heldige at vi begge setter så stor pris på hverandre at begge ønsket mer tid sammen.

Økonomisk var dette, som noen sa "selvmord", men for oss ble det nye hvetebrødsdager.

I et nytt liv i USA tenkte jeg at jeg kanskje kunne engasjere meg i logearbeid der.

Det ble dessverre en skuffelse.

For meg falt logene her helt sammen. Det var desverre ikke noe for meg.

Med besøk fra Guro Lie her i Arizona for noen år siden, gikk vi sammen på et Rebekkamøte, og vi begge var enige om at loger i Norge er der vi hører til.

Derfor har jeg blitt en anonym logesøster her, men er Rebekkasøster av hele mitt hjerte.

Jeg forsøker daglig å leve etter logens retningslinjer, selv om jeg ofte feiler, og ønsker å leve opp til våre idealer.

Jeg er så stolt av å kunne kalle meg en Cecilia søster, og takker for alt logen har gitt meg.

*I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Lena Utsigt Karlsen*

25 års Veteranjuveltildeling til Astrid Lindegaard

Mandag 28. mai 2018 fikk str. Astrid Margrethe Lindegaard sin velfortjente 25-års juvel. Hun ble ført inn av str. Synnøve Forvik. Det var en verdig og rørende seremoni.

Avslutningssangen O Store Gud sunget av Bjørn Eidsvaag var spesialbestilt av Astrid.

Dette ble rørende og en spesiell tildeling av juvelen.

Etter seremonien var ferdig i losjesalen, kom vi ut til nydelig pyntet bord av privatnemden. Denne kvelden var det hvite duker, lange hvite lys, våre fine porselensfigurer, grønne servietter og gerbera-blomster i mange farger.

Jubilanten hadde en overraskelse til alle. Inn kom en trubadur, klar for spill og moro, dette var Astrid Margrethe Lindegaards sønn, Erik.

Han begynte med å holde en morsom tale for sin mor og for vår jubilant. Erik nevnte bl.a. at «Mamma snakker mye om losjen, hun sier selv hun har 2 familier.» Så sang og spilte han gitar for oss.

Han begynte med 3 små snutter hvor den røde tråden var «å bygge rede».

Deretter sang han denne selvkomponerte sangen:

Det er så godt å sitte rundt samme Bord som sist

Astrids sønn Erik spilte gitar, flygel og sang bl.a. en selvskrevet sang til sin mor.

Foran til venstre ser vi jubilenten og til høyre Storrepresentant Ellen Haarr Nuttall. Bak fra venstre UM Anne Floeng, OM Inger Stenshol og Fung. CM Reidun Lie Larsen.

Når jeg reiser herfra er min sjel aldri trist.

En mandag i Villa Nore.

Tusen takk for 25 flotte år,
Dette har blitt mitt andre hjem
Der hjerte slår
En mandag i Villa Nore

Det er så godt å sitte ved siden av deg
Ditt smil, din varme kjenner også jeg.
En mandag i Villa Nore.

Som avslutning av denne fine og morsomme underholdning sang Erik «You raise me up» med tekst av Brendan Graham og gjort mest kjent av Josh Groban. Det var mange våte tårer også denne kvelden. Sangen og talene var virkelig flotte.

Som mat spiste vi kyllingbryst, nydelige poteter og brokkoli. Under middagen var det flere flotte taler. Ikke tvil om at Astrid Margrethe Lindegaard er en verdig søster. Vi kan nevne at talene blant annet inneholdt: Ja-menneske, samvittighetsfull, søster som

Her får Astrid gode ord fra fadder Unni Gangnæs. Til venstre sitter Synnøve Forvik.

har tilført vår losje så mye, flink til å veilede, hjelpe andre og ikke minst dette: du hjelper så mange mennesker i skjul. Ikke rart det ble tørket en tåre både her og der rundt bordene.

Da det var str. Astrid Margrethe Lindegaards tur til å holde tale nevnte hun blant annet:

«Det var Unni som var grunnen til at jeg begynte her. Når jeg kom inn i salen fikk jeg en indre ro. Jeg har aldri angret på at jeg begynte.»

Som avslutning på denne fine festkvelden var det marsipan-kake og kaffe.

Redaksjonen

Evald Forvik tildelt 40 års Veteranjuvel

29. november ble Evald Julius Forvik tildelt veteranjuvel for 40-års medlemskap i Odd Fellow Ordenen og Loge 62 Håkon Håkonsson. På forhånd gleder han seg stort til dagen, som marker mange års dedikert og pliktoppfyllende medlemskap.

Forvik husker godt innvielsesremonien som fant sted den 19. oktober 1978. Særlig husker han spenningen like i forkant av seremonien, for han visste omtrent ingen ting om hva skulle skje.

«Det var slik den gangen – ingen sa noen ting om hva som skjedde inne i logemøtene, og graden av hemmelighold var nok større enn i dag», sier Forvik.

«Dessuten ble nok logen tatt litt mer høytdelig den gangen. Jeg tror nok mange tar litt lettere på det i dag, sammenliknet med hvordan det var før. Dette gjelder særlig det som dreier seg om møtene og gjennomføringen av dem». Men Forvik synes det er vanskelig å svare på om han synes det var bedre før. «Det er en annen tid nå», sier han.

Evald Forvik kommer opprinnelig fra Brønnøysund, men kom til Havnås og Indre Østfold i 1962, der han avtjente verneplikt frem til 1964. Allerede i 1965 giftet han seg med sin Synnøve, og dermed ble han værende i Indre Østfold. Kona har snart vært med i Rebekka-logen i 25 år. Sammen har de to voksne sønner.

I 2013 flyttet de fra Havnås til Torggaten i Mysen, like ved Villa Nore. I samme bygg bor det fire logebrødre.

I sitt yrkesliv hadde Evald Forvik mange år som selger i bok- og papirhandelen.

«Jeg reiste landet rundt, og hadde veldig mange hotellnetter. Jeg var mye hjemmefra. Allikevel gikk det greit å kombinere reisingen med logen, fordi jeg kunne styre mye av reisingen selv».

Etter hvert gikk Forvik over til å bli kommisjonær ved Narvesen i Askim. Her var han i 12 år frem til 2006.

Foran fra venstre: DSS Arve August Rognerud som foresto tildelingen av 40 års Veteranjuvelen til jubilanten Evald Forvik, Fung Stormarsall Vidar Kjærheim. Bak: OM Knut Arne Bodal.

OM Knut Arne Bodal overrekker blomster etter sin tale.

Forvik har hatt de aller fleste verv både i logen og leiren. Det gikk veldig raskt fra han ble innviet i 1978 til han hadde logens øverste verv. Like raskt gikk det i leieren.

«I den senere tid har jeg ikke vært så aktiv i logen som jeg har ønsket å være. Jeg har vært rammet av tre hjerneslag, og er blitt dårlig til beins. Men de hjelp-

somme brødrene i logen legger godt til rette og hjelper til, så jeg får sitte der jeg ønsker i møtene. Dessuten får jeg bruke rullator». Logen har vært viktig for Evald Forvik.

«Jeg har hatt veldig mye glede av logen. Jeg har lært mye, og blitt mer selvstendig, det er jeg sikker på. Jeg håper helsa holder seg, slik at jeg får fortsette å være med».

Det var Leif Andresen som var Evald Forviks fadder, og også han som vervet ham til logen. Sammen var de aktive i Mysen Mannskor, hvor Forvik har vært medlem i 45 år.

«Leif Andresen var en god fadder. Han var flink til å følge opp, og forsikret seg om at vi kom på logemøtene i starten. Han ringte mye, og det var alltid hyggelig», sier han.

Forvik har prøvd å møte i logen så ofte han har kunnet.

«Dersom jeg har skiftet logen, har det vært på grunn av familien. Men det mener jeg er i god logeånd. Man skal sette familien først».

Espen Andreas Volden

Knut Ivar Tveten tildelt 25 års Veteranjuvel

Bror Knut Ivar Tveten ble innviet i Loge 62 Håkon Håkonsson 21. oktober 1993 og fikk tildelt sin 25 VeJu. på logemøtet 15. november 2018 (se annet sted i bladet). 30. november 2018 rundet vår spreke og aktive br. 80 år. Knut Ivar er ekte Askimgutt født og oppvokst og bodd i Askim med et 5 års opphold i USA. Er gift med sin Reidun i over 50 år. Sammen har de to voksne barn, Anne Aase og Espen Ivar som er bror i vår Loge og selvfølgelig med far Knut Ivar som fadder. Barna har gitt Knut Ivar og Reidun tre barnebarn. Knut Ivar viser fram en samling av tegninger og forteller at tegning og maling har gjennom årene vært en av hans fritidsinteresser. Dagens store hobby er golf og han forteller at han nettopp har vært i Portugal, sammen med et 20-talls andre golfere. Forteller at han i sin ungdom blant annet har vært fotball-spiller og svømmer. Hvordan ble br. Knut Ivar med i Logen? Hans avdøde far br. Aage Ivar Tveten var logebror, det var ikke han som var årsaken til innmeldelse, men hans onkler br. Paul Even- sen og br. Olaf Hagen var pådrivere. Br. Olaf Hagen ble hans fadder. Br. Knut Ivar forteller at logearbeidet har gitt han mange gode og positive opplevelser. Han nevner gode samtaler med brødre, besøk og samtaler ved sin tidli-

OM Knut Arne Bodal til høyre overrakte Veteranen Knut Ivar Tveten en miniatyr-juvel og blomster.

25-års Veteranen med OM Knut Arne Bodal til venstre og Storrepresentant Kåre Mons Bye som foresto tildelingen.

gere sykdom også i forhold til sin kones helseproblemer. Br. Knut Ivar vektlegger den formelle logedelen som viktig, tradisjonene skal følges.

Hans arbeide i seniorklubben har gitt han mange gode opplevelser, tenker da planlegging og gjennomføring av turer. Han mener at Seniorklubben er viktig for logen vår. Spørsmål: Savner du noe i Logen? Svar: Ikke mye, men flere gode faglige foredrag på ettermøtene, hadde vært bra.

Br. Knut Ivar har hatt en veldig aktiv yrkeskarriere både utdanningsmesseig og jobbmessig. Ingeniørutdannelse, videreutdanning i matematikk, mekanisk teknologi og hydraulikk under USA oppholdet, lysteknikk fra et 2 måneders opphold i Sveits og relevante fag fra Bedriftslederskolen. Dette har gitt han mange muligheter i yrkeslivet innenfor produktutvikling / markedsføring. Br. Knut Ivar har som PU sjef, vært ansvarlig for produktutvikling i: CTC Norge, Norlett, DEFA og Noral. Som pensjonist startet han produktutviklingsselskap med belysingsindustrien som målgruppe, varighet ca. 10 år. Logehistorie: Innviet 21. oktober 1993. Innviet i Leir 23 Smaalene- ne 27. februar 2002, opphøyet i Den Kongelige Purpurgrad 4.

mai 2004. Embeter: Loge 62 Håkon Håkonsson: UM høyere ass., Skattmester, Arkivar, Medlem i Undersøkelsesnevden. Leir 23 Smaalene: 2. Leirvakt.

Nore-Nytt gratulerer!

Tekst og bilder: HR

Redaksjonen beklager

en feil som ble gjort i forrige nummer av Nore-Nytt.

Vi skrev dessverre feil navn på skribenten av innlegget angående Nyttårslosje 8-1-2018.

Rett navn av den som var så snill å skrive innlegget er Laila Westby.

Mvh

Redaksjonen i Nore-Nytt

SISTE:

Viser til saken øverst på neste side.

På det 24. Storlogemøtet ble vedatt at logene skal velge en Herold, som skal sitte på tidligere kasserers plass i logen. Herolden skal ha ansvar for informasjons- og kommunikasjonsutfordringene. Skal også ha IT-ansvaret i logene. Mere info om dette i logemøtene fremover.

Red.-kom. Nore-Nytt

Håkon Håkonsson sin IT-gruppe

Gruppas medlemmer er brødrene John Cato Eknes, Bjørnar Andreassen, Einar Sunde (leder), André Vincent Dagsland samt Egil Ingar Karlsen.

Nore- Nytt v / Helge Rindal ble invitert til deres møte 11. oktober 2018.

Ingen «bombe» at medlemmene jobber med hver sin Laptop, her er det snakk om IT.

Slik jeg forstår er deres oppgave å forberede dataverden mot våre medlemmer.

Oppgaver pr. nå: Oppdatere vår hjemmeside, sende innlegg til Odd Fellow sin nettavis. Arbeide for egen Facebook side. De ønsker samarbeide med Nore-Nytt noe redaksjonen stiller seg positivt til.

Deres overordne er Kollegiet i Loge Håkon Håkonsson som må godkjenne deres prosjekter.

Til orientering: bror Bjørnar Andreassen vil ha en orientering i Logemøte på nyåret.

Tekst og bilde: HR

Fra venstre John Cato Eknes, Bjørnar Andreassen, Einar Sunde, André Vincent Dagsland. Egil Ingar Karlsen var ikke til stede.

Kulturaften for logene holdt på logehuset

Brødrene i Håkon Håkonsson inviterte søstrene i Cecilia til kulturkveld på Villa Nore torsdag 8. november 2018 kl. 19.00.

Vi var 54 søstre og brødre tilstede.

Kulturkvelden startet i logesalen, tema for kvelden var barndom- ungdom-mann-dom og alderdom. Vidar Kjærheim holdt i den røde tråden og leste flere dikt, Marit Natrud og Johan Hvalshagen bidro også. Det ble lest dikt av bl.a. André Bjerke, Inger Hagerup og Hjalmar Guldberg. I tillegg ble det allsang, akkompagnert av Jørn Vidar Lillestrand.

Etter en flott opplevelse inne i salen gikk vi ut i festsalen og fikk servert kaffe og kringle og praten gikk livlig ved bordene. Her fortsatt kulturkvelden med klassisk pianospill, både 2 og 4 hending av Jørn Vidar Lillestrand og Øyvind Hanssen. Bjørnar Andreas-

sen bidro med sang og gitarspill. Det var en hyggelig kveld og det var et ønske om at dette kunne gjentas og bli en tradisjon.

Terje og Brita Ekhaugen

Magne Skadsheim til minne

Det var med dyp sorg vi brødrene i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson mottok det triste budskapet om at Magne var død 22.mai i en alder av 94 år. Men midt i sorgen er det likevel en ære for meg å få anledning til å skrive noen minneord om Magne. Han var nemlig stor, som menneske, venn og lobebror. Hva forteller hans ordensvita? De viser med all mulig tydelighet at han sa ja til alle oppgavene som logen og ordenen ønsket å pålegge ham. Han var et ja-menneske som ikke unnskyldte seg, som ikke vek tilbake for noen utfordring i logesammenheng. Han var i sannhet en trofast bror. Så sant han var i stand til det, møtte han på alle våre møter og tilstelninger gjennom alle år. Og årene, de var mange. Han var medlem i over 57 år. Han var selve grunnfjellet i Loge nr. 62. Og alle de oppgavene Magne påtok seg i logen viser enda tydeligere nettopp hans troskap – troskap til ordenen, logen og brødrene. Klokskap, iver og god vilje er begreper vi forbinder med Magne. Det er nettopp det Magne har stått for gjennom hele sitt logeliv. Hans mange krevende verv ble utført med klokskap. Hans iver og glød for Odd Fellows sak kan ingen betvile. Og alltid var han en godviljens mann. Vårt motto er vennskap, kjærlighet og sannhet. Vennskap er viktig for oss alle. Det må vernes og dyrkes. For meg personlig var Magne en god venn, slik han også var for så mange andre. Han var uhyre kunnskapsrik, og villig til å dele med seg av sin kunnskapen. I min overmestertid var det ingen jeg hadde så god nytte av å rådføre meg med som med Magne. Da jeg ble tatt opp i logen for snart 36 år siden, hadde jeg allere-

de kjent Magne i ca. 10 år. Den gangen visste nye kandidater praktisk talt ingenting om logen før opptagelsen, og det var litt skummelt. Hva var nå dette for noe rart? Jeg kjente nesten ingen andre her heller, men når en hederstmann som Magne kunne være medlem, da regnet jeg med at det var greit for meg også. Det ble avgjørende for at jeg valgte å bli en Odd Fellow, noe jeg aldri har angret på. Magne var sosialt anlagt, han likte mennesker rett og slett, og kunne snakke med alle. Det var alltid hyggelig på ettermøtene med Magne, og vi kjørte ofte sammen på leirmøter og annet. Da kom mange artige historier fra Magne. Noen ble selvsagt gjentatt, men det gjorde ikke noe. Historiene var like gode for det. Ved en anledning hadde Magne og jeg kjørt sammen hjem fra et møte i Sarpsborg, og jeg satte av Magne på Mysen som vanlig. Men da jeg skulle svinge mot Ørje ved Ramstadkrysset, var veien stengt på grunn av flom. Jeg måtte ta en uendelig lang omkjøringsvei. Jeg hadde ikke med meg mobil, og fikk ikke gitt beskjed til min kone, som ble mer og mer engstelig. Til slutt ringte hun til Magne, da hun visste at vi skulle kjøre sammen. Jeg vet ikke om Magne da visste om flommen, men han trøstet og underholdt henne i telefonen helt til jeg kom fram. Å holde en samtale i gang var de begge mestere i. Magne visste hva han ville, og la ikke skjul på det. Det var en del av hans sannhetsskjærhet. Han var ytterst vennlig mot alle, men han sto fast på det han mente var riktig. Han kunne være bestemt inntil stahet. Han var et selvstendig tenkende menneske, en mann med meninger, en mann med

integritet, ikke en som vender kappen etter vinden og bare følger strømmen. Det er herlig med mennesker som er sånn, som er hel ved.

Helt til for et par år siden var Magne uhyre sterk og sprek fysisk som mentalt. Alderen så ikke til å bite på ham. Magne var en som alltid var der og som alltid skulle være der. Men selv den sterkeste må gi tapt til slutt, slik er livets lov.

Magne var forstmann av utdanning og skogforvalter av yrke. Skogen var hans hjemmebane. Når jeg tenker på det, ser jeg for meg Magne som et kjempestort tre i skogen, en diger malmfuru. Nå er den gått over ende, og den etterlater seg et stort tomrom. Det er godt å ha venner, men det er tungt når de forlater oss. Uansett hva folk sier om at ingen er uerstattelig: logen blir ikke den samme uten Magne. Sånn er det bare. Det er likevel en trøst, selv om den er mager, at han etterlater seg så mange gode minner. Magne som forbilde og inspirasjon skal vi ta vare på i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson, i dyp takknemlighet for hva han var.

Vidar Kjærheim

Harry Solberg til minne

Logens eldste bror sovnet inn fredag den 7.9.2018 ved Edvin Ruuds hospital etter et kort sykeopphold. Han ble lagt inn på Kalnes Sykehus den 29.8.2018 og overført til Edwin Ruud den 4.9.2018. Tirsdag den 18.9.2018 ble han sted til hvile i familiens gravsted på Askim kirkegård.

Harry Solberg ble innviet i Odd Fellow Ordenen den 28.2.1955 i Sarpsborg, loge nr. 30 Grimkell. I 1959 ble han medlem av vår ny-startede loge Håkon Håkonsson i Mysen, og har vært det siden med totalt 63 års medlemskap.

Han mottok 60 års veteranjuvel av Stor Sire i våre lokal i 2015. Dette ble en spesiell opplevelse for både jubilanten samt hele logen.

Han har vært et aktivt medlem i mange år, og hadde flere og viktige verv i vår loge. Alle satte pris på hans lune vesen, hans fine humor samt store kunnskaper.

Harry Solberg ble født 25.10.1920 på Solberg gård ved Solbergfoss i Askim. Her vokste han opp i trygge kår på gården som har vært i familiens eie siden 1700-tallet. Foreldrene var Petra og Jacob.

I 1927 begynte han på Holterenga skole fem kilometer unna, og de første åra 3 dager i uka. Han har laget egne memoarer som beskriver levende hvordan han måtte gå gjennom skogen sommer og vinter, som oftest alene. 6 kilometer gikk han senere på dagen da han begynte i lære for å spille fiolin i Askim sentrum. Som 12 åring begynte han i guttemusikken i Askim. Han gjennomførte Askim Høgre Allmennskole, mens han bodde hjemme.

I krigsåret 1940 startet han på Veterinærhøgskolen i Oslo, dvs. en logisk følge av hans store interesse for dyr og dyrevelferd.

7. oktober 1947 giftet han seg med Martha f. Krogh fra Askim. Sammen fikk de etter hvert tre sønner – Hans Martin i 1948, Eirik i 1951 og Tor-Arne i 1962.

Uteksaminert som veterinær ble han i 1947, og startet da som assistent hos distriktsveterinæren i Spydeberg. I 1948 startet han privat praksis i Mysen, og det er mange som satte pris på hans omgjengelighet og faglig dyktighet. I 1957 fikk han ansvaret for å etablere en offentlig kjøttkontroll og fikk senere ansvaret for Næringsmiddelkontrollen i Indre Østfold. I begynnelsen var kontor for kontroll på Myrvangs og Herlands slakterier. Harry Solberg var her en ivrig pådriver for å skape gode hygieneforhold og gode rutiner. På denne tiden kjøpte familien hytte ved Ullerøy, hvor familien kunne dyrke intern idyll uten stress for familiefaren. Senere i 1969 bygde familien en hytte i Rondanes forgård, på Kvamsfjellet. Her hadde Harry Solberg både tegnet og planlagt hvordan hytta skulle se ut til minste detalj. Fiske og friluftsliv var hans hovedinteresse ved siden av familien, og han stortrives sammen med sønnene med fiskestang. Tidlig på 50-tallet var han å finne som stevneveterinær på Momarken Travbane, og her var han til han fylte 70 år i fast stilling og som vikar helt til han passerte 75 år. Han var høyt skattet som hestedoktor og fortsatte med mange kunder ved siden av jobben som kontrollveterinær. Han hadde en viktig rolle ved å bygge opp veterinærmuseum i tilknytning til Travmuseet på Momarken. Han ble etter hvert farfar til 3 barnebarn: Ole-Martin i 1978, Per-Magnus i 1981 og Stine i 1987.

Han var levende opptatt deres ve og vel og at de greide seg bra. På 2000-tallet rykket han opp enda en divisjon og ble oldefar til Maja i 2006 og Frida i 2008. De koste seg sammen med han og hans historiefortelling. Så seint som i juli i år kåserte han svært levende for dem om hendelser fra krigen og historier fra livet som dyrlege.

Martha og Harry Solberg levde i et harmonisk og lykkelig ekteskap. Hun ble etter hvert syk og han pleiet henne slik at hun kunne bo hjemme til hun døde 18.2.2005. Martha Solberg var Rebecca søster.

Selv hadde Harry Solberg ei god helse med et klart hode. For sinne sønner sa han i sommer at livet hadde vært fint om han hadde sett noe bedre. For han var det et privilegium å kunne bo hjemme og klare seg selv slik han gjorde, da med god støtte av sine tre sønner som kontinuerlig fulgte han opp.

Selv takker jeg for å ha kjent en så fin person som far til min kamerat, logebror og nabo i Gangnæsgården.

Takk for gode minner!

Arild J. Bodahl

Treriksmøte i Nyköping

6. mai møtte 21 blide, morgenfriske søstere opp tidlig på lørdagsmorgenen utenfor Villa Nore. Når alle var på plass i Dansegledubussen durte vi avgårde til det store utland.

Første stopp var ved Sandaholm hvor vi skulle fika.

Her nøt vi solen+kaffe som Anne Floeng hadde med samt deilige hjemmebakte boller fra Reidun Lie Larsen.

Det ble allsang og øving av finsk nasjonalsang+noe gode historier over høytaleranlegget når vi igjen satt på bussen. Latteren og skrøvla gikk.

Vi fikk også mange god tur meldinger fra søstre som ikke kunne bli med. De ble lest høyt. Koselig. Neste stopp var Karlstad, hvor forhånsbestilt lunsj ble servert på Rasta Värmland.

Nesten alle hadde kun fått ut 500 lapper i SEK så her måtte vi veksle slik at Anne kunne få inn egenandelen vår. Det ble mye smågodt på bussen av dette.

Inn på bussen igjen og vi durte videre til Beach Lodge. Her ble det en liten stopp i solskinet.

Der ble det litt yogaøvelser og en liten konkurranse med hvem som kunde holde øvelsen "planken" lengst. Seieren gikk til vår spreke OM Inger Signe Stenshol.

Står respekt av å holde planke i flere minutter med strake armer! Så inn på bussen igjen for å kjøre siste strekke til Nyköping og for å sjekke inn på Scandic Hotell.

Vi var ute i god tid. Noen ruslet rundt i solen, og andre slappet av på rommet sitt.

Om kvelden gikk vi til treriksmøtet. For et vakkert logehus.

Vi ble varmt tatt imot av vår hyggelige vennskapsloge Rebeckalogen nr 23 Cecilia.

Der fikk vi overvære en verdig innvielse av 4 nye søstre.

Etter møte inne i logesalen gikk vi til biblioteket i logehuset, og ble der servert en boblende vordrink, før vi inntok en treretters middag i bankettsalen, servert av brødrene.

Blide søstre på vei til logemøtet i logehuset i Nyköping og som vi ser i bakgrunnen. Fra venstre: Åse Karin Røsand, Solveig Lauritzen, Bjørg Skjenneberg, Christina Halby Strande, Lene Nybakken, Brita Ekhaugen, Eldbjørg Frøshaug, Vigdis Bye, Guri Witsøe og Oddrun Korsvik Kure. Hanne Gram-Johannessen er fotograf.

Vi var 86 søstre tilbords. Av de var det 10 som møtte fra vår vennskapslosje i Finnland, Rebeckalogen nr. 12 Dagmarkällan. Det ble holdt velkomsttale fra OM i vertskapslogen, og takketaler fra OM fra begge de besøkende logene.

Vår OM Inger Signe Stenshol holdt en fin tale, og overrakte blomstervase med inskripsjon og tre rosa nelliker.

I tillegg fikk de 4 nye søstrene og den syke OM som ikke fikk møtt, en bukkett med 3 rosa nelliker hver fra vår loge.

Når dessertskålene var tomme ble vi fylt med vakker sang fra 2 søstre fra vertskapslogen, Hjørdis Hultgren og Magdalena Öhrling. Fantastisk, hårene reiste seg på kroppen.

Så spilte bandet "Good Fellows" opp. 6 brødre fra Logen nr. 44 Sörmland har startet band, og de spilte. Det ble allsanger, og alle sang med. Det var høy stemning og ordentlig trivlig.

Når musikken stilnet ruslet vi hjem til hotellet. Noen gikk og la seg, mens resten møttes på det det største rommet. Der fikk vi trimmet magemusklene og løst noen verdensproblemer.

Søndag ble atter en dag fylt med solskinn og kultur.

Etter litt shopping i en liten boutique "Because", hvor vi ble traktert med litt bobler, jordebær og sjokolade, gikk vi ut i solen.

På Markedsplassen satt vi i solen og ble fortalt litt om byens gamle historie.

Deretter gikk vi ut over bybroen og videre til Alla Helgona kyrka. Heldige vi som ble guidet av str. Hjördis Hultgren. Formiddagen endte opp med lunsj på slottet.

Bussturen hjem var det veldig stille. De fleste tok en høneblund. En velfjortent felles klapp til vår flinke UM Anne Floeng som gjorde at turen kunne nytes av alle. Vi var alle enige om at vi gleder

oss til Finnland om 2 år. En slik tur gjør oss enda med samensveiset og det er rett og slett ordentlig koselig.

Brita og Lene

Vår OM Inger Signe Steshol holdt tale under middagen.

Logebrødrene som sto for musikk og underholdningen kalte seg «Good Fellows», og her er et par av dem.

Etter at Treriksmøtet var avsluttet, ble det tid til litt avslapping på hotellrommet, her er noen av søstrene i en litt mere løssluppen dressur, fra venstre ser vi Hanne Gram-Johannessen, Christina Halby Strande, Solveig Lauritzen, Brita Engan Ekhaugen, Inger Signe Stenshol, May Sørby og Lene Nybakken Frøshaug.

Sommermøte i Redningsselskapets og Landssakens tegn

I år ble sommermøte holdt på Salt restaurant på Høysand i Skjebergkilen torsdag 7. juni. Brødrene med følge og enker etter avdøde brødre samlet seg ved bryggeanlegget i god tid før kl. 18. Da klokka ble 18 så vi Redningsbåten «RS 153 Kystvektoren» komme fossende inn fjorden mot oss. Den la til ytterst ved moloen og besetningen kom på land.

Det var en kvinnelig sjef på båten. Hun informerte oss grundig om båten, utstyret om bord og besetningen. De arbeider alle frivillig på redningsbåten. De har en omfattende kompetanse og må delta på kurs og gjennomføre tester hvert eneste år. De har flere års erfaring fra denne tjenesten alle sammen.

Etter informasjonen delte vi oss i grupper på fem. Gruppene fikk være med inn i båten og være med på en prøvetur. Det var en

Informasjon ved ankomsten til Høysand.

opplevelse å vær ombord i båten når den gikk for full fart. Da vi så alle instrumentene forsto vi at de

som gjør tjeneste her har høy kompetanse for å operere en så avansert båt og tjeneste. Dessverre var det ikke alle som hadde lyst som fikk være med på en prøvetur. Men RS inviterte oss ned på «Åpen dag». Da vil vi få besøke båten og bli med på en prøvetur. Om noen av oss tar en tur innom og forteller hvem vi er, vil vi bli tatt godt imot. Nå er også den nye Redningsbåten «RS166 Horn Stayer» sikkert ankommet Skjebergkilen Marina. Deretter gikk vi oppover mot Salt restaurant. Det var sol og varmt og flere av oss satt ute og koste oss i varmen før vi gikk inn. Inne var det dekket flott festbord. De serverte helt nydelig varmrøkt pepperlaks med tilbehør og tilhørende dessert. Det var fin stemning rundt bordet. Etter hovedretten holdt leder for tjenesten i Skjebergkilen, Skipper Geir Kopperud et interessant foredrag om Redningsselskapet og spesielt om tjenesten på Redningsbåten i Skjebergkilen. I 2017 hadde de hatt 130 oppdrag med denne båten.

SOS/ bilder HR

Ny ordning på søstermåltidene

JA, nå i høst har vår loge begynt med en ny ordning.

Etter mange samtaler med vår gode, snille og samarbeidsvillige Vigdis Ekeberg,- kom jeg frem til at hvis vi skal beholde den catering vi er så fornøyde med,- så må vi også samarbeide bedre.

Jeg legger frem påmeldingslister på hvert møte der alle kan skrive seg på, dersom de vet at de kommer på neste søstermåltid.

ALLE HAR EN MULIGHET TIL Å MELDE FRA TIL MEG ALLE DAGER FREM TIL HELGEN, FØR NESTE MØTE.

Denne ordningen skal hjelpe Vigdis til å få handlet inn, forberedt og ordnet måltidet til oss.

Det er vanskelig å få beskjed kl. 19.00 samme dag, om hvor mange som vil delta på søster-

måltidet, og så "trylle" frem et godt måltid til 40 søstre? – 50 søstre? 60 søstre?

Det er også usikkert for Privatnemda, å ikke vite hvor mange som skal sitte til bords.

Hvor mange skal vi dekke til? I høst har det gått GANSKE bra, men vi har litt vei å gå fremdeles.

La oss forsøke enda hardere å melde ifra!

Jeg tror vi alle ønsker litt forutsigbarhet, – det være seg i logelivet eller i det private.

Ikke minst, når vi skal ha gjester, så ønsker vi å vite hvor mange som kommer!

Med dette, ønsker jeg å nå ut til alle søstre, de som sjelden er på møter og de som er trofaste.

Jeg håper vi lykkes bedre og bedre!

*Hilsen i V, K og S
Anne Floeng, UM*

GLIMT FRA SOMMERMØTET I HÅKON HÅKONSSON

OPPDRA DE FORELDRELØSE

Sta. Sunniva – Norges første kvinnelige helgen

Først litt historikk.

Bror Samuel Johnson var vår første Stor Sire. Det var også på hans initiativ at den første Rebekkaloge ble instituert i mai 1909, Rebekkaloge nr. 1 Sta. Sunniva.

Hvem var nå egentlig Sta. Sunniva?

Jo, Sunniva er Norges eldste kvinnelige helgen og var en av de tre mest fremtredende helgener i Norge ved siden av Olav den hellige og St. Hallvard.

I legenden om Sunniva heter det at hun var en from irsk kongedatter som viet sitt liv til Kristus. Etter farens død kom en hedensk vikinghøvding og beilet henne. Da han ble avvist, begynte han å herje landet, og Sunniva bestemte seg for å dra i landflyktighet.

En stor gruppe kvinner og menn gikk ombord på 3 skip uten årer, seil eller ratt.

Gud skulle føre dem hvor han ville.

Ferden endte på øya Selje i Sogn og Fjordane. Det gikk gjetord om Sunnivas gudsfrykt, vennlighet og hjelpsomhet, spesielt til de fattige.

Etter hvert spredte Sunnivakulturen seg til alle Nordiske land.

I Norge ble det dedisert kirker og altere til henne, og i kirkene kom det på plass en rekke skulpturer og alterskap med fremstilling av helgenen Sunniva.

Hennes attributt er en klippeblokk, som hun holder med begge hender.

I forbindelse med hundre års jubileet av institueringen av Rebekkaloger i 2009 mottok alle Rebek-

Ellen Haarr Nuttall (t.v.) og Lena Utsigt Karlsen med bildet av Sta. Sunniva, som nå henger på logehuset vårt, Villa Nore.

kaloger tilbud fra Storlogen om å kjøpe et flott signert trykk av kunstneren Kjell Stig Amdam.

Motivet, nettopp Sta. Sunniva.

Loge nr. 31 Cecilia, kjøpte et bilde.

Det ble glemt, og liggende godt jemt i en rull et eller annet sted i logehuset. Søster Lena Utsigt Karlsen og undertegnede etterlyste bildet.

Det ble lett høyt og lavt uten resultat.

Denne øvelsen ble gjentatt mange ganger, spesielt da vi observerte kunstverket i glass og ramme i mange logehus vi besøkte. Riktig et flott smykke for ethvert logehus!

Vi hadde etter hvert oppgitt håpet om å finne bildet, men Undere skjer!

Sta. Sunniva er jo en ekte helgen!

Str. Lena og jeg var på lunchbesøk hos vår egen str. Turid Diskerud. En varm og deilig sommerdag i hennes vennlige og gjestfrie hjem i hovedstaden. Et hyggelig samvær var over, og vi tar farvel, da både Lena og jeg oppdager Sta. Sunniva i glass og ramme på veggen i entreen.

Stor jubel og begeistring!!! En historie blir selvfølgelig fortalt til str. Turid, hvorpå hun resolutt tar bildet av veggen, og ber oss to overrekke kunstverket Sta. Sunniva til Loge Nr.31 Cecilia.

For en gave!

Sta. Sunniva er endelig tilbake i vårt logehus Nore. Tusen takk til str. Turid Diskerud.

Lena Utsigt Karlsen og Ellen Haarr Nuttall

Slik ser bildet av Sta. Sunniva ut.

Loge nr. 31 Cecilia + Loge nr. 62 Håkon Håkonsson

1. oktober 2018 ble det for andre gang avholdt et felles møte for kollegiene i 31 Cecilia og 62 Håkon Håkonsson. Det første møtet ble holdt 22.03.2018. Det var stor enighet om at dette bør følges opp med et felles møte i hver termin, et møte avholdes tidlig i høst-terminen og et møte avholdes tidlig i vår-terminen.

Det ble et interessant og livlig møte. Mange saker ble drøftet: Det ble bestemt at vi skal ha en «Kulturaften» som vi arrangerer med innslag av våre egne krefter. Bror Vidar Kjørheim tok imot oppdraget å lage et eget arrangement for kvelden. Det skal ikke være et ordinært logemøte, men foregå både inne i logesalen og ute i festsalen. Antrekket skal være privat pent antrekk. Det er et håp om at dette kan bli et årlig fellesarrangement for vår to loger.

Det ble bestemt å bytte ut kniver og gafler på kjøkkenet. Oppdraget ble gitt Fung. Eks OM Elbjørg Frøshaug og Fung. Eks OM Per Christian Frøshaug. De har allerede utført oppdraget. Det hjelper med skarpe kniver når vi skal spise. Takk for det.

Et annet tema i vår-terminen blir å drøfte årsmeldingen fra Husstyret til Villa Nore, før årsmøtet.

Begge kollegiene samlet til møte i kollegierommet på Villa Nore.

Det er stor interesse for å passe godt på Huset vårt og støtte Husstyret i deres viktige arbeid.

På neste møte i jan/feb blir det spennende å forberede årets store jubileum. Da feirer vi 200 års jubileum for starten på Odd Fellow. Vi husker kanskje at vår del av ordenen ble stiftet i Baltimore USA, 26. april i 1819 av en utvandret engelsk Odd Fellow-bror – Thomas Wildey.

I samme tidsrom som jubileet, skal den nye ODD FELLOW redningsskøyta avdukes i Oslo. Den skal så seile til Fredrikstad. Det er

muligheter for oss å delta på arrangementet i Fredrikstad.

HH inviterer Cecilia til kirkekaffe på Villa Nore etter Gudstjenesten på Alle-helgenssøndag i Mysen kirke. Det håper vi også kan bli en tradisjon.

OM Kut Arne Bodal tok opp medlemsutviklingen i vår loge. Den har vært god de siste årene, til forskjell for utviklingen i mange andre loger. Et samarbeid mellom våre to loger på Mysen kan være et bidrag for å sikre videre framgang for oss.

SOS, tekst og foto

Dager

Fødselsdager – bare tall.
Dager som kommer og går.
Blir til fødselsdager, åremålsdager og merkedager.
Dager som kryper sakte oppover i barne- og ungdomsår,
men med stor fart etterhvert som årene går.
Barneår med usikkerhet, utdannelse, forelskelse og etablering.
Midt i livet sorger og gleder følges ad.

Alderdomsår med gråspengt hår og smilerynker.
Utvendig forandring av kroppen, litt etter litt.
Men et lite rom i hjertet forandres ikke.
Det banker fortsatt.
Gleder seg over livet,
og ser fram mot en ny dag!

Gunn Sandvig

HIJLP DINE MEDMENNESKER DER DU KAN

Sommertur 2018 – Nr. 31 Cecilia

Mandag 11. juni var damene fra Loge nr. 31 Cecilia klare for en av vårens hyggeligeste samlinger. I år hadde komiteen planlagt Oslo-tur for oss med besøk på Stortinget. Det var tydeligvis et bra valg. Det var helt full buss, pluss at de det ikke var plass til i bussen brukte bil/tog. Som vanlig var det god stemning i bussen, livlig prat og blide damer. Vel

framme i Oslo spaserte vi mot Stortinget. Litt ventetid for sikkerhetsklarering ble benyttet til å nyte det fine været, kjente ansikter fra tv-skjermen hastet også forbi.

Vel i hus var det ekstra hyggelig at vår egen søster Ingjerd Schou tok imot og ønsket oss alle velkommen. Vi ble delt inn i to grupper og hver gruppe fikk

egen guide for dagen, Østfoldrepresentanter så klart! Søster Ingjerd guidet en gruppe og Tage Pettersen den andre. Mange har nok vært på Stortinget tidligere, men det ble et fint gjensyn. Våre guider har stor kunnskap om husets historie og formidlet det på en interessant måte. Bygget stod ferdig og ble tatt i bruk 5. mars 1866. Det ble tegnet av den sven-

ske arkitekten Emil Victor Langlet. Tomtevalget ble også verdsatt som folkets svar til kongemakters slott vis-à-vis. Henrik Ibsen skrev følgende om dette: «*Folkets Gaard og Kongens Gaard / Over mod hinanden høine. / Ret som Frender to de staar / Ser hinanden ind i Øine.*»

Imponerende er også all den flotte kunsten som finnes rundt i de ulike rom. Historien om løvene i front av bygget er også fascine-

rende. De sto ferdige til Stortingets åpning i 1866, og ble Oslos første utendørs statuer. Fanger fra Akershus slaveri, Gulbrand sammen med medfangen Sivert ble satt til å hugge ut løvene i Normarkitt. Etter sigende skal de bare ha brukt tre måneder på jobben.

Kvelden ble avsluttet i den hyggelige kjellerstuen med nydelig mat og enda mer samtale. Disseturene er godt egnet til å bli bed-

re kjent med søstre vi kanskje ikke kjenner så godt. Vi takker søster Ingjerd Schou og Tage Pettersen for at de tok seg tid til oss i travelheten og også stor takk til komiteen: May Sissel Skjolden, Anichen Sørby, May Loe Trippestad, Runa Rådalen og Anne Karin Gillingsrud for organisering av en fin sommerkveld.

Evvy Margrethe Ruud Eng

Ceciliasøstre beundrer Arne Ekelands maleri «Frihetens søstre II» som henger på Stortinget.

JUBILANTER

Fra nå av vil vi kun bringe omtaler av våre flotte 80, 90 og 100 årsjubilanter i Nore-Nytt.

Ingegjerd Jåstad Garai 80 år

Indgjerd Jåstad Garai her sammen med sin fadder Unni Gangnæs til venstre.

Ingegjerd Jåstad Garai ble født 14.04.1938 i Leirfjord på Helgeland i Nordland fylke og var eneste datter i en søskenflokk på tre. Faren, Birger Jåstad virket som lærer og var ordfører i Leirfjord 1956-1958. Han var en norsk lyriker, dramatiker for ungdomslag, forfatter og historielagsmann. Han var med i Nordnorsk Forfatterlag og ofte brukt som kåsør for NRK. Dette litt om Ingegjerds familiebakgrunn.

Når hun forteller om hjembygden fornemmer vi som kjenner henne godt at hun hadde en barndom og oppvekst som er sterkt preget av den naturskjønne og kulturreike landsdelen hun har sine røtter i.

Ingegjerd flyttet til Oslo etter endt skolegang. Hun søkte å utdanne seg som barnepleier. Her

traff hun sin tilkommende ektefelle. De giftet seg i 1961 og flyttet til Nord-Frøya i Trøndelag hvor Frigyes virket som distriktstannlege på denne værharde øya fram til 1964. Her ble datteren Hilde født i 1962. I 1964 flyttet den lille familien til Mysen hvor Frigyes hadde kjøpt avdøde tannlege Trygve Colbjørnsens praksis. Det ble mye nytt å forholde seg til, men de fant seg fort til rette i bygdebyen Mysen. Samme året ble datteren Birgitte født. Sønnen Jørgen i 1978. Ingegjerd selv etablerte etter hvert venninneforhold som fremdeles er nære og kjære. Jevnlig reiser de til Ungarn hvor Frigyes vokste opp i Budapest, men forlot i 1957 og til Ingegjerds hjemtrakter i Leirfjord. For noen år siden solgte de villaen i Fjellveien og flyttet inn i leilighet i Mysen sentrum. Etter hvert har de fått 4 barnebarn og 2 oldebarn som alle bor i distriktet.

Den 14.03.1994 ble Ingegjerd innviet i Loge nr. 31 Cecilia. Hennes fadder var str. Liv Brynjulvsrud, en god venninne helt tilbake til 1965, men som dessverre forlot oss i 2016. Liv fulgte opp fadderbarnet sitt og Loge nr. 31 Cecilia har i Ingegjerd en trofast søster som skal motta 25-års Veteranjuvelen våren 2019. Hun har vært inspektør en periode og UM assistent. Gjennom årene har hun også deltatt i komitearbeidet i logen. De månedlige søstertreffene på Villa Nore går hun nødig glipp av. På det sosiale plan utenfor logen oppsøker Ingegjerd gjerne

kulturelle aktiviteter og er genuint interessert i litteratur som hun henter ut på biblioteket

Unni Gangnæs

Knut Ivar Tveten 80 år

Bror Knut Ivar Tveten fylte 30. november 2018 80 år og vår spreke og aktive bror ble tildelt sin 25 års Veteranjuvel på logemøtet 15. november 2018. Han er omtalt på side 8.

Odd Martin Skarpholt 80 år

En evig ung, sprek, blid og alltid positiv bror har rundet 80 år.

Bror Odd Martin Skarpholt rundet 80 år 2. desember 2018.

Du ønskes fortsatt mange fine og gode år fremover!

Nore-Nytt GRATULERER!

Omtale av Odd Martin kan leses i Nore-Nytt nr. 1-2017 i anledning tildeling av 40 Veteranjuvel.

Tekst HR

Logenes nevnder for Omsorg

Søstre og brødre: Nevndene er avhengig av at dere melder fra når dere vet om medlemmer som er syke eller vil sette pris på et besøk eller en telefon fra logene.

Loge Cecilia – Nevnden for 2017 – 2019 er:

Vigdis Bye – Askim, leder –	Tlf. 97485230
Ingegjerd Garai – Mysen –	Tlf. 69892616
Turid Mohrsen - Mysen –	Tlf. 99505858
Anny Ospedal - Mysen –	Tlf. 45217915
Eileen Rådahl Baastad – Båstad –	Tlf. 97429454

Loge Håkon Håkonsson – Nevnden for 2017–19 er:

Fung. Eks OM Per Chr Frøshaug, Trøgstad, leder	934 80 400
Eks OM Johan Hvalshagen, Spydeberg	913 77 208
Eks OM Harald Rømuld, Askim	951 42 849
Bror Øyvind Ladim, Skiptvet	907 54 452
Bror Arne Henning Sørby, Trøgstad	922 56 249

Dugnad Villa Nore, maling av Ordenshuset

Tirsdag 14. august 2018 var det invitert til dugnad på Villa Nore av Br og leder av Villa Nore John Altenborn som ansvarlig. Denne ettermiddagen skulle utvendig vask av huset foregå. Lift var innleid og dyktig liftførere var Br Jan Erik Kjølstad og Br Ernst Sjørksen. I samarbeide med disse og flere Brødrene ble huset vasket ferdig denne ettermiddagen. Påfølgende dag ble maling påbegynt med fortsettelse mandag 20. august, tirsdag 21. august, mandag 27. august. Alle dager var liften operativ med Br Jan Erik Kjølstad som fører og maler. Noe få var

veldig flinke til å bidra i maler-dugnaden. Dessverre for få hender til malerkostene. Halve målsetningen ble oppnådd. To av veggene, de mest værutsatt ble malt. Stor honnør til de som bisto i dugnaden!

Bra med alt som er gjort! Ikke bra med det som ikke ble gjort! Hva om dugnadsintressen ikke blir bedre? Det ble diskutert blant de dugnadsfremmøtte. Skal vi i fremtiden benytte eksterne firmaer til vedlikehold? Hvem skal betale, det blir medlemmene. Dette kan totalt dreie seg om ca 200 kroner pr medlem hvert år.

Kanskje litt negativt dette blant det positive
Gutta ute på veggen takker Søstrene i Cecilia for servering av pølser, drikke, kaffe og kaker!

Tekst og bilder: HR

Grasrotandelen

Vår Skattmester har mottatt følgende e-post fra Norsk Tipping:

Grasrotandelen fra Norsk Tipping:

September 2018

Hei Nina-Christin

På vegne av Rebekkaloge nr. 31 Cecilia vil Norsk Tipping takke for ditt bidrag gjennom Grasrotandelen.

Din grasrotmottaker Rebekkaloge nr. 31 Cecilia har mottatt 5.690 kroner så langt i år, det er midler som bidrar til at de kan fortsette sitt verdifulle arbeid. Dette har du vært med på! Over én million andre personer har også valgt seg en grasrotmottaker, noe som har generert hele 420 millioner kroner totalt til Grasrotandelen hittil i år.

Norsk Tippings overskudd går til idrett, kultur og humanitære formål. Grasrotgivere som deg øre-

merker midler, og sørger dermed for at deler av overskuddet går direkte til din forening. Noen får litt, andre får mye, men til sammen blir det en stor sum til frivilligheten i Norge. Det betyr veldig mye for veldig mange.

Midlene fra Grasrotandelen kan for eksempel bidra til at et lite fotballag endelig får nye drakter, at skolekorpset kan dra på studietur til utlandet eller at barn på sykehus får en litt bedre hverdag.

Vil du tipse andre hvordan de kan hjelpe? Det er nemlig fortsatt mange som spiller hos oss som ikke har registrert seg som grasrotgiver.

Så langt Norsk Tipping.

Loge Cecilia vil her oppfordre sine medlemmer om å begunstige logen ved spill i regi av Norsk Tipping.

Norsk Tipping overfører da 5% (grasrotandelen) av spillbeløpet til vår loge.

Cecilias organisasjonsnummer er: **988 920 053.**

HIJLP DINE MEDMENNESKER DER DU KAN

Bli kjent med: Per Erling Fladberg

Vi har tatt en prat med bror Per Erling Fladberg. Han har hatt en rekke embeder i losjen, og kan se tilbake på over 23 års medlemskap. Han ble innviet 30.03.1995. I leiren fra 03.09.2002.

Embeder i logen har vært:

Inspektør assistent:

24.08.2017 – 30.09.2019

OM høyre assistent:

18.08.2011 – 30.09.2013

Kasserer (utgikk 2014):

01.08.2003 – 31.07.2005

Indre Vakt: 01.08.2001 – 31.07.2003

Inspektør: 01.08.1999 – 31.07.2001

For tiden leder for seniorgruppa i vår loge.

Leir:

Leir nr. 23 Smaalenene

2. Teltvakt/YP

01.08.2005 – 31.07.2007

Sekretær: 01.08.2007 – 31.07.2009

2. teltvakt hos H.P

01.08.2017 – 31.07.2019

Medlem Nominasjonsnemnd

24.08.2017 – 30.09.2019

Fortell litt om deg selv:

Oppvekst/utdanning/arbeidskarriere/sivil status/fritidsaktiviteter:

Om meg selv: 73år og oppvokst på gård – 3 år på videregående skole – jobbet i bilbransjen i alle år.

Gift – 2 barn og 4 barnebarn og bor på Østreng Mysen.

Av fritidsaktiviteter har det vært fotball, svømming og sykling som har vært de fremste interessene.

Hva fikk deg til å søke medlemskap i vår loge?

Vår avdøde bror Leif Andresen og jeg var begge medlemmer av Lions Club Mysen og det var han som anbefalte meg å møte på et vennemøte.

Hvordan opplevde du den første tiden i logen?

Den første tiden i logen var mye annerledes enn nå, tiden har gått fremover og det har blitt mere åpenhet om ordenen, men broderskapet – vennskapet og samholdet er det samme.

Per Erling under en handlerunde på Kielferga i høst.

Kan du fortelle kort og generelt om embedene du har hatt i logen?

Når det gjelder embeter i logen sa jeg ja når jeg ble spurt og synes det var hyggelig å kunne bidra. Men kassererjobben var noe forskjellig fra i dag, vi skreiv ut handskrevne medlemskontingenter på giroer og det var mye arbeide med oppfølging av disse.

Kan du si litt om hva logen har gitt deg av gode opplevelser?

Logen har gitt meg mange gode opplevelser, jeg har fått nye tanker om livet, det gode broderskapet – vennskapet og samholdet har gitt meg mye. Jeg har vært mye syk og den omsorgen – besøk og alle de gode tanker har betydd mye for meg.

Er det ting du savner i logen?

Det jeg savner i logen er at medlemmer som har vært borte over lang tid, kommer på møtene igjen og kan være med i fellesskapet og bidra.

Er det ting i vår loge du mener sterkere burde betones?

Hvis jeg kan komme med noen ønsker for vår loge, det må være at rekrutteringen av nye og særlig yngre medlemmer som vil drive vår loge på en god måte i årene fremover.

Har du noen ord avslutningsvis?

Jeg synes logen blir ledet på en god og trygg måte og alle utfører sine embeter på en god måte.

Vi takker bror Per Erling Fladberg for svar og betraktninger!

Tekst: Hans Petter Ringstad

Bilde: Svein Oshaug

Loge Cecilia arrangerte julemesse i Villa Nore

Lørdag 24. november ble det holdt julemesse i regi av Loge nr. 31 Cecilia på Villa Nore.

Forberedelsene startet tidlig i høst med stort engasjement av søstrene. De strikket, sydde, malte, tovet og bakte kaker. Fra sommermøtet har lodd-bøkene gått på rundgang blant søstrene. Mye av inntektene har kommet fra lodd-salget.

Fredagen før stilte mange av søstrene opp for å klargjøre bugnende salgsbord og gevinster.

Vi var alle spente på lørdag!

Messen som blir arrangert annet hvert år var markedsført godt.

Det sto kø i gangen, og folk strømmet på. Salget gikk veldig bra. Kakene var som tidligere år, «best vinner» for kjøpelystne gjester.

Privatnemnden solgte risengrynsgrot m/tilbehør, sveler og andre godsaker.

Loddtrekning er alltid spennende. Mange fikk med en gevinst, men til andre må vi si – takk for støtten og bedre lykke neste gang.

Inntektene går til humanitært arbeid i Indre Østfold.

De besøkende så ut til å ha noen hyggelige formiddagstimer på julemessa vår.

Etter opptelling ga messen et resultat på ca. kroner 106.800,-.

Klare til kakesalget.

Loddsalget gikk upåklagelig.

Varene måtte betales ved utgangen.

Emilie Aaser og svigersønn Arne Sandvig koste seg med kaker og kaffe.

Koselig tovesammenkomst på Villa Nore tirsdag kveld 9/10. Det er mye jobb i forkant av julemessen, og søstrene som sitter i denne komiteen er flinke til å stå på, dra sammen de røde trådene og å informere oss andre.

Stinn brakke under julemessa til Cecilia-logen.

HJELP DINE MEDMENNESKER DER DU KAN

RESULTATET FRA LESERUNDERSØKELSEN/TANKEMYLDRIGEN FRA LOGE CECILIA:

Vi hadde en hyggelig stund når
vi leste igjennom svararkene.
Takk til alle som tok seg tid til å

lese igjennom, svare og levere
tilbake undersøkelsen.
Ekstra hyggelig var det å lese

de positive tilbakemeldingene,
tusen takk.
Her er resultatet:

Leser du NORE-NYTT?

Ja	Nei	Litt
25	0	3

Diskuterer du stoffet med andre medlemmer i Logen?

Ja	Nei	Litt
4	9	15

Hva syns du om mengden med tekst?

For lite	For mye	Akkurat passe	Blankt svar
0	0	27	1

Er du fornøyd med formatet?

Ja	Nei
28	0

Hva synes du om antall bilder?

For mange	For få	Akkurat passe	Blankt svar
0	2	24	2

Hvordan ønsker du å motta NORE-NYTT?

På E-post	I papirutgave
1	27

RESULTATET FRA LESERUNDERSØKELSEN/TANKEMYLDRIGEN FRA LOGE HÅKON HÅKONSSON:

Leser du NORE-NYTT?

Ja	Nei	Litt
11		1

Diskuterer du stoffet med andre medlemmer i Logen?

Ja	Nei	Litt
2	3	7

Hva syns du om mengden med tekst?

For lite	For mye	Akkurat passe
	1	11

Er du fornøyd med formatet?

Ja	Nei
12	

Hva synes du om antall bilder?

For mange	For få	Akkurat passe
	1	11

Hvordan ønsker du å motta NORE-NYTT?

På E-post	I papirutgave
4	8

Har du eventuelle andre kommentarer, skriv det gjerne her:

Vi tar imot både ris og ros!

2 ros
0 ris
12 svar = 11,2 % (svarprosent)

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

Seniorgruppas tur til KIEL i slutten av august

Vi var 16 logebrødre og 14 ledsagere. Stemningen var god og alle var i en liten feriemodus.

Avgangen til Kiel var kl.14.00 den 28. august, det var rolig sjø og alle gledet seg.

Bror Kåre Mons som var vår reiseleder ordnet med bookingbiletter, og vi som ikke hadde reist med båten før fikk en grei orientering om hvordan vi skulle finne fram til lugarene, på hvilket dekk og om det var foran eller bak i båten vi skulle spise de forskjellige måltidene.

Når vi hadde spist lunsj akter på dekk seks, hadde vi en sammenkomst på dekk 15 til et glass «Aperitiff» hvor vi fulgte med utfarten ut av Oslofjorden.

Kl. 20 spiste vi en 3 retters middag, hovedretten var en deilig torskeanretning.

Noen gikk i butikkene, andre besøkte de forskjellige barene ombord og jeg kan bekrefte at det var en butikk som alle besøkte.

Neste morgen etter frokost, hadde vi ca. 3 timer i land. Båten lå like ved de store varehusene og handlegatene, hvor vi også fant et lite sted med uteservering.

Avgangen var fra Kiel kl. 14.00. Fra øverste dekk kunne vi beundret utsikten i strålende vær.

Når vi var ferdig med kveldsbufeen var det sang og danseoppvisning i Show Lounge med bordreservasjon.

Etter en liten samling gikk alle til sitt etter en hyggelig dag.

Da frokosten var ferdig var vi framme i Oslo hvor bussen stod og ventet, klar til hjemreise.

Vi vil takke Kåre Mons Bye som organiserte det hele, uten han ingen tur.

Vi hadde det hyggelig sammen og det sosiale samværet var helt på topp.

Takk for en hyggelig tur.

Per Fladberg

Nye søstre i Loge Cecilia

Ruth Johanne Kvarme født 09.03.1956, ble innviet i vår losje den 24.09.2018. Hun vokste opp på gård i Ås med mor og far og 3 søsken.

Hun tok dekoratørutdannelsen innen blomster i Danmark i 1978 og jobbet med blomster i mange år i Oslo, Askim og Ski, men interessen for kosthold og helse førte til at hun ble selvstendig næringsdrivende og startet og drev Bailine Studio i Askim i 20 år. Hun tok Bailine-diplomet i 1998 og ble kåret til årets terapeut i Norge i 2010.

Ellers har hun vært meddommer i Asker-Bærum tingrett 2001-2003, styremedlem i Norges handelsreisendes forbund i 2 perioder og styremedlem lokalt i region Oslo/Akershus i selgerforeringen i 8 år.

Ruth har 3 voksne barn og 5 barnebarn.

Campingvogna på Høysand er fritidsstedet. Der trives også familien godt og de er ofte på besøk.

Ellers er hun glad i å lese, lage mat og yoga.

Jeg vet at Ruth vil bli et verdig medlem av vår losje og ønsker henne et fint losjeliv fremover.

Laila Westby, fadder

Ingunn Dårflot Krugerud er født den 9. august 1955. Den 24. september 2018 ble hun innviet i Loge Cecilia sammen med to andre søstre. Hun vokste opp på bondegård i Stryn som enebarn. Som ganske ung flyttet hun til Oslo og utdannet seg etter hvert til hjelpepleier. I Oslo møtte hun Øyvind Krugerud fra Trømborg og i 1977 flyttet hun til Eidsberg. Hun har siden blitt boende i kommunen. Edwin Ruud ble hennes arbeidsplass i mange år, hun har også arbeidet i boliger for psykisk utviklingshemmede. Gården Kru-

gerud i Trømborg har vært bosted største parten av tiden, nå har hun og mannen flyttet i kårbolig. Tre sønner er ute av redet, barnebarn er det også blitt. Mange ganger har de hatt Rotary og AFS utvekslingsstudenter fra flere forskjellige land.

Ingunn utdannet seg til barnehagelærer i godt voksen alder og deler nå sin arbeidstid mellom familiebarnehager i Askim og Våler. Ingunn og jeg kjenner hverandre først og fremst gjennom våre ektemenn som er rotaryanere. For noen år siden var vi sammen på busstur fra Seattle til San Francisco og opplevde bl.a. å se verdens største trær. Et tre var så stort at en bil kunne kjøre gjennom hullet i stammen! Det er en målbevisst, aktiv, turglad, blid, utadventd og reiseglad dame som nå er blitt medlem av vår loge. Håndarbeid er en kjær hobby. Da sønnene var barn, var hun aktiv i 4H. Nå arbeider hun som frivillig for AFS, en organisasjon som arbeider for at norsk ungdom skal få utvekslingsopphold i utlandet. Ingunn intervjuer norske familier som kan tenke seg å ta i mot ungdom på utvekslingsopphold. Et viktig bidrag for å skape en mer fredelig og rettferdig verden.

Jeg håper og tror at Ingunn vil trives som losjesøster og ønsker henne hjertelig velkommen til vår loge.

Anne-Kristine Løken, fadder

Inger Marie Foss er født 13.10.1993 og er vokst opp på gården Foss i Skiptvet sammen med sine foreldre og to yngre søstre. Hennes interesser er landbruk og dyr, fremfor alt hest. Hun har hatt ridehest på stallen hjemme i flere år. Hun tok traktorlappen da hun ble 16 år og har hjulpet mye til hjemme på gården. I høst har hun

gerud i Trømborg har vært bosted største parten av tiden, nå har hun og mannen flyttet i kårbolig. Tre sønner er ute av redet, bar-

både tresket og sådd. Hun er glad i å trene og gjerne på helsestudio. Ved siden av studiene har hun hatt jobb i butikk og på bensinstasjon i

Spydeberg og i Ås, i tillegg har hun også vært støttekontakt i Skiptvet Kommune.

Etter videregående skole avtjente hun verneplikt i Hans Majestet Kongens Garde.

Inger Marie har Bachelor i matvitenskap fra Universitetet i Ås, og er for tiden student ved Universitetet i Padova, Italia, der hun tar master i Italiensk mat og vin. I sommer avslutter hun en halvårsenhet i Sosialt Entreprenørskap ved Universitetet i Oslo, der de tre siste månedene var praksis i Cape Town i Sør-Afrika.

Jeg er hennes Farmor og vi har bodd i samme nabolag i alle år. Vi har hatt et nært forhold i hennes oppvekst. Jeg kjenner henne som forsiktig men målrettet, og hun vet hva hun vil. Som hennes Farmor og fadder ønsker jeg henne lykke til som logesøster i nr. 31 Cecilia, og håper hun vil komme til å trives blant sine nye søstre.

Anne-Lise Foss, fadder

NORE-NYTT på nett:

Redaksjonen gjør sitt ytterste for å få delt ut NORE-NYTT sine utgaver til alle brødre og søstre, i tilfelle der ektefeller er medlemmer begge to, er det kun søstrene som får.

MEN det er mulighet på internett til å finne NORE-NYTT, for dere som er på datanettet:

Gå inn på:
www.oddelfellow.no/ klikk videre på Loge/Leire, under Odd Fellow Loge finn Håkon Håkonsson 62 og klikk videre til Nore-Nytt.
Redaksjonen ønsker dere en god leseopplevelse.

HR

Eldbjørg Frøshaug, vår overflyttede søster Vibeke Bernhoff, Lene Frøshaug Nybakken og Brita Engan Ekhaugen under et «treff».

En dame med tæl i

Vibeke Bernhoff har meldt overgang fra Loge nr. 60 Fjellbrud og ble innviet i vår Loge nr. 31 Cecilia den 27/8-2018.

Vita:

1 grad 29/9-2010

3 grad 12.10.2011.

CM

UM

Hun har vært en del på besøk som gjest i vår losje den siste tiden så jeg har jo fått hilst på henne, men vi har ikke fått tid noe ordentlige samtale når vi har møttes på mandagene.

Det eneste jeg visste var at hun hadde flyttet til Skjønhaug og at hun har vært med i Rebekkaloge tidligere.

Så tenkte jeg da, vi må skrive et lite innlegg om henne i Nore-Nytt så både jeg og de andre får et lite innblikk i hvem denne flotte, høyreiste nordlendingen er. Tanken slo meg at det hadde vært koselig å møte henne i Skjønhaug sammen med Brita og Eldbjørg.

Da får hun også blitt litt mer kjent med oss. En deilig høstdag vandret Eldbjørg og jeg ned til På Hjørnet i Trøgstad hvor vi møtte Brita og Vibeke.

Dette ble noen koselige, latterfylte timer. Kort summert etter denne formiddagen så har vi nå fått ei Dame med tæl i.

Det er flere grunner til at Vibeke og hennes kjære valgte å flytte

hele 139 mil fra Ørnes og til trivelige Trøgstad, men historien begynte noen år tilbake i tid.

Vibeke og hennes mann Odd, var på motorsykkeltur med mål å delta på motorsykkeltreff i Haldden.

Etter å ha kjørt de utallige flotte svingene over Enebakkneset, dukket trevlige Trøgstad opp. De var begge enige om at dette kunne være et fint sted å bo dersom de en gang skulle flytte. Så mange herlige svinger å kjøre sykkel i.

Tanken på å flytte nedover til verdens navle (Trøgstad) grodde og vokste. De hadde og har lyst til å se mer av verden, og bruke mindre penger på å bo. I Trøgstad er det store billige hus, kort vei til mange store byer og ikke minst til Gardermoen.

Det er utrolig mye mer å se når man legger ut på tur med motorsykkelen sin uansett hvilken retning man velger å kjøre ut fra Trøgstad, enn det man kunne rekke på en dagstur på motorsykel ut fra Ørnes.

Ørnes ligger 12 km sør for Bodø. Flott i høye nord også, men det blir litt begrenset iht. veier og derav nye opplevelser når man slenger seg på hver sin motorsykel.

Vibeke kjører nemlig egen sykkel, en Harley-Davidson Ultra Classic 2007 modell (se bildet øverst). Bor man så langt opp i landet som Vibeke bodde blir det mye

mer omfattende når man skal se mer av verden også. Drar ikke på en dagstur til London for eksempel når man bor i Ørnes.

Vibeke har 2 barn, 1 gutt på 29 som går på skole i Gjøvik, og en jente på 19 år som går på skole i Bodø. Odd har også 2 barn som har flyttet ut og går på skole.

For å få fylt lommeboken og kon- toen sin så hun får reist, jobber hun som IT-konsulent /prosjektleder i et datafirma som har kontor i Høvik. Hun er heldig og jobber 3 dager hjemme og slipper med å reise 2 dager i uken til Høvik. Da tar hun bussen som går fra Mølla i Skjønhaug og inn til Oslo. Bytter transportmiddel underveis, men kommer seg etter 2 timer frem/ tilbake på jobb.

Pendletiden bruker hun til å jobbe litt på PC, oppdatere seg på nyheter og ikke minst pugge sangtekster. For Vibeke synger nemlig sopran i Aquarius. Koret fra Askim som består av ca. 28 voksne jenter fra Indre Østfold. Ellers er hun flink til å bruke turstiene i Skjønhaug. Hun er glad i å løpe og å sykle. Bosatt som hun er i Åssiden på Skjønhaug så har hun jo alle muligheter rett utenfor kjøkkendøren sin.

Målet hennes er pr. i dag å fullføre halvmaraton i Oslo neste år. Vi krysser fingrene for at hun får det til, nå er det vertfall blitt et større press på å få det gjennomført. For alle har nå lest om det i Nore-Nytt! Hehe, tror nok denne dama klarer det, bare betennelsen i leggen gir seg. Et av ordtakene til Vibeke er nemlig: våkner du uten smerte, er du trolig død. Ergo kjenner du smerte, kjenner du at du lever.

Dette er også en nevenyttig dame. Huset Vibeke forlot med stort vemod i Ørnes, var bygget av henne selv. Hun snekret forskalinger til grunnmuren, murte

pipe, blandet betong og støpte gulv, tapetserte m.m på egenhånd. Hun hadde nemlig lyst til å bygge eget hus. Samtidig var hun enslig mor med 2 egne barn og et avlastningsbarn, i tillegg til full jobb. Vi bøyer oss i støvet, dette står det respekt av!

Heldige oss som får bli kjent med Vibeke. Vi spør om det er store forskjeller fra logen hun kommer fra og over til vår. Det er ikke det sier hun. Noe av det hun liker best med å være med i loge er at hun blir kjent med folk som hun

ellers aldri ville møtt. Alle er så forskjellige og kommer fra så ulike livssituasjoner. Det er en samling mennesker som har funnet en felles arene selv om enn er så ulike. Vi skal jo alle ha den samme holdningen til livet, det er jo det vil ønsker og oppnå med lo-sjelivet.

Hun synes også det er gøy å få høre historier fra livet de har levd til de som er eldre enn henne.

Mang en dame har med glimt i øye fortalt historier fra sine yngre dager, som bare får en annen til å

sprute ut i latter. Så klart er det også interessant å høre om den andre siden av livet også. Det var ikke alltid lett før i tiden. Etter å ha kost oss sammen med Vibeke noe timer denne høstformiddagen, er vi sikre på at Vibeke er en jente som har mye å gi. Et godt og varmt inkluderende menneske. Gleder oss til å bli enda bedre kjent med henne.

VKS

Eldbjørg, Brita og Lene

Turid Diskerud

Turid Diskerud har nå blitt overført som medlem i Loge nr. 31 Cecilia og vi ønsker henne varmt velkommen tilbake til oss.

Vi gjengir her hennes ordensvita: Innvielse i Rebekkaloge

nr. 31 Cecilia	13.02.1967
3. grad	05.09.1968
Kallet til Leir	
1. grad	13.01.1984
2. grad	04.05.1984
3. grad	01.03.1985

Andre	
Visdommens grad	
Storlogegrad	
Rebekkarådsgrad	18.10.1985
Hederstegn	
25 år	12.10.1992
40 år	25.10.2007
Loge/Leirhistorikk	
Logenr. 31 Cecilia	13.02.1967
Logenr. 25 Irene	
Logenr. 31 Cecilia	22.01.2018

Leir 1 Oslo	
Leir 17 Christiania	16.09.1995
Leir 2 Borg	22.01.2018
Overgang til Loge	
nr. 31 Cecilia	12.10.2017

Embeder i Storlogen	
Fra dato	Til dato
Stor Kapellan/Rådskapellan	
01.11.1989	31.10.1993
Stor Vakt/Rådsvakt	
01.11.1985	31.10.1989
Embeder i Loge. 25 Irene	
Fung. Eks OM	
01.08.1985	31.07.1987
Overmester	
01.08.1983	31.07.1985
Undermester	
01.08.1981	31.07.1983
Sekretær	
01.08.1979	31.07.1981
Inspektør	
01.01.1974	31.07.1977

Ny bror

Jan Sverre Stensrud skulle ha blitt innviet 3. mai 2018, han måtte melde forfall av helsemessig årsaker. Men på logemøtet 6. september var

han klar for innvielse. Hans fadder er Br. Richard Davis. Jan Sverre Stensrud ble født på Mødrehjemmet i Sarpsborg 8. juli 1962 og vokste opp på Haga Jordbruksskole i Eidsberg. Han gikk på Kirkefjerdings skole i årene 1969–1975 videre Eidsberg Ungdomsskole 1975–1978. Skolegang- en fortsatte på Indre Østfold Videregående skole 1978–1981, Toneheim Folkehøgskole 1981–1982. Musikkinteressen var stor

og videre skolegang ble Bergen Musikkonservatorium 1982–1985 Kirkemusikk og Piano, Norges Musikkhøgskole 1985–1987 Kirke- musikk, Norges Musikkhøgskole 2000–2002 Hovedfag i Korledelse. Utdannelse ved siden av musikk Mysen videregående skole 1991–1993 Grunnkurs tegning, form og farge og Vkl Søm. Hans jobber har vært allsidig og det vises til: Kantor i Eidsberg og Mysen, først som vikar fra 1980 til 1985, fast ansatt fra 1985 til 2005. Kantor på Nesodden 2009–2011. Drevet systue fra 1994–2011. Jobbet som kor- dirigent fra 1982, noe han fortsatt elsker å drive med. Etter en hjer- nehinnebetennelse med blodfor- giftning i 1998, har helsen vært et ord han har måttet ta hensyn til hele veien. En medfødt hjertefeil, førte til tre operasjoner i 2008.

Han startet sitt arbeid i Mysen Mannskor i 2007. Gutta i dette fel-

leskapet, har vært hans største in- spirasjon til fortsatt å leve. De har fulgt han i sine vanskelige år. De viser en stor evne til å lage god musikk sammen. Jan Sverre sier: «Jeg spiller mitt instrument på dem, og de på meg». Dette gleder en dirigents hjerte. Han fortsetter med å fortelle de er humo- ristiske og har en omsorgsevne for hverandre han ikke har sett maken til i andre kor, eller andre foreninger. Gjennom musikken har han fått mange store opple- velser. Turer med kor og korps i inn og utland. Tre konserter ved St.Magnus festivalen på Orken- øyene i 1985. Turnè i USA i 1985. 116 konserter i 29 forskjellige star- ter. Videre forteller han at han er far til ei datter på 35 år, to bonus- barn, og morfar til en gutt på 7 år, samt fire bonusbarnebarn.

NORE-NYTT ønsker

Jan Sverre lykke til i Logen

Str. Gunvor Egeberg fylte 87 år i sommer

Hvem skulle tro det, - liten og nett og rask på foten som hun er? Men når hun begynner å fortelle om livet sitt, skjønner man at det må ha gått noen år.

Hun vokste opp i Vang ved Hamar, men i 1939 flyttet familien til Oslo. Som ung jente kom hun med i det kjente miljøet rundt Østfold / Hedmark Bygdslag. Der var det et godt kameratskap, og der var det mye moro. Det ble arrangert fester med dans, det var turer og idrettsleker, og det ble framført skuespill, alt preget av det gode samhold. Og der fant Gunvor sin framtidige mann, Sverre. Det måtte være det perfekte miljøet for den store forelskelsen.

De giftet seg i 1951 og bosatte seg i Stavanger. Sverre arbeidet innenfor L.O.G. og var mye ute og reiste. Familien fulgte med, slik at Sissel ble født i Stavanger, mens Espen kom til verden i Bergen. Men uansett hvor de bodde fant Gunvor likesinnede unge husmødre. De hjalp hverandre med barnepass og ble venner for livet. På den måten kunne hun delta ute i arbeidslivet. Hun skaffet seg ulike erfaringer og jobbet som barnepike og helsearbeider. I Bergen arbeidet hun som disponent i et engrosfirma for blomster. Til slutt fikk hun jobb som sekretær i Det Norske Jordforsk- og Myrselskap, en oppgave som medførte mye reising og mange gode opplevelser.

Men både Gunvor og Sverre hadde røttene sine på Østlandet, og i 1967 bosatte de seg på Skedsmo. Da dukket det opp en ny jobberfaring for Gunvor. Hun var i besittelse av handelsbrev, noe som på den tida krevdes for å kunne drive kjøp og salg. Slik hadde det seg at hun sto for driften av en kolonialbutikk i Oslo i 10 år. På denne tida ble Gunvor tatt opp i Loge Sinceritas på Lillestrøm, og siden har hun vært en ivrig logedame. Så, i 1991 gikk flyttelasset til Båstad hvor slektninger tok vel imot. Her fant de

Gunvor Egeberg, alltid blid.

en utsiktstomt etter sitt hjerte og forvandlet steinrøysa til en blomsterrik fjellhage.

Etter at de to flyttet til Båstad i 1991, ble hun med i vår Loge Cecilia. Etter hvert har hun hatt mange forskjellige oppgaver i Logen, og har sittet til sammen 10 år i kollegiet. Hun kan fortsatt kalle seg Eks OM noe hun selv ikke er opptatt av. I all sin ferd har hun forsøkt å følge de etiske retningslinjer og vise sin kjærlighet til medmenneskene. Hun framstår da også som varm og omtenk-som. Hun er opptatt av at nye søstre skal føle seg velkomne, ja, ikke bare de nye, men alle søstrene bør føle seg som del av et stort fellesskap. Gunvor snakker også om å «framsnakke» hverandre, ros og vennlighet er mer fruktbart enn kritikk, og åpenhet er bedre enn snakk bak ryggen på hverandre. Hun har også synspunkter på hvordan vi forde-ler våre pengegaver, og mener at dette må tas opp hver gang mid-ler skal fordeles. Det bør ikke være automatikk i at helsestasjo-nene i distriktet forfordes hvert år.

Vi takker Gunvor for helhjertet innsats i logen og i livet, og har stor tro på at vi vil ha glede av samvær med henne i mange år framover.

VKS
Anne Haakaas

Besøk av ny Distrikt Stor Sire

På møtet i Rebekka Loge nr. 31 Cecilia den 8. oktober 2018 var vi så heldig å få besøk av vår nye Distrikt Stor Sire Ann-Helen Torgalsbøen Pedersen. Gleden var på vår side når vi var så heldige å få henne på hennes første oppdrag.

Redaksjonen i Nore Nytt

Rakfiskaften i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson

I løpet av de siste årene har det blitt tradisjon å invitere Brødre til sosial rakfiskaften. Slik ble det også i år, torsdag 23. november var det møtt tett oppunder 40 brødre på Villa Nore. Bror OM Knut Arne Bodal ønsket velkommen og ga en orientering om kveldens rakfiskbord. Nevd for Utadvendt Arbeide lod det ut to flasker akevitt. Virket som at premiene falt i smak. Det ble solgt 300 lodd, 10 kr/stk. som ga et fint overskudd til nevdens arbeide.

Tekst og bilder: HR

Fint serveringsbord og brødrene forsynte seg godt med de lekre ingredienser.

OM ønsket velkommen. Orienterte om matbordet. Her var det rakfisk for «pingler» mild smak og for «godt vante» litt sterkere smak. Flatbrødet var bakt av vår sekretær, bror Ola Skadsheim.

Fire flotte Søstre fra Cecilia bisto med servering. UM Svein Oshaug ga alle en god klem som takk for innsatsen. Laila Westby, Elbjørg Frøshaug, Brita Ekhaugen, Inger Stenshol.

«STILLINGSANNONSE» Ny utfordring

Redaksjonen ønsker nye medarbeidere
til **NORE-NYTT redaksjonen**

Har du litt «skrivekløe» og ønsker å bli bedre kjent i Logene
våre vennligst meld din interesse til:

Lene eller Helge, Nore-Nytt

**Fakta om Seniorgruppa
i Loge 62 Håkon Håkonsson:**
Gruppa består av brødre som
har gått av med pensjon. Har
formiddagsmøte 11–13 i ho-
vedsak siste torsdagen i måne-
den. Møtene inneholder et
tema etterfulgt med enkel ser-
vering og sosial prat.

BESØK DE SYKE

Seniorgruppa Håkon Håkonsson på hotellbesøk

25. oktober ble seniormøtet avholdt på det nye hotellet Scandic på Brennemoen. Ca 25 nysgjerrige seniorer møtte opp. På hotellet ble vi møtt av en blid og positiv hotelldirektør Marit Bjørnland. Hun ga en fin orientering om hotellet og sine fremtidsplaner. Hun var klar til «å legge Indre Østfold på kartet». Etter den generelle orienteringen ble vi ført rundt på omvisning. Hotellet har mange møterom og vi ble vist til et møterom som heter Håkon Håkonsson, her fikk vi en stolt orientering om Hotellet.

Tekst: HR

Hotelldirektør Marit Bjørnland orienterte.

Per Erling Fladberg ønsker velkommen. Et glimt fra kaffebordet.

Allehelgensdag markert med kirkekaffe på Villa Nore

I forbindelse med Allehelgensdag blir det avholdt minneloge i begge logene, Cecilia og Håkon Håkonsson, der avdøde søstere og brødre blir minnet.

Videre har Nevd for Utadvendt Arbeide oppgaven med å legge granbar med hvit sløyfe og hilsen fra Logene på gravstedene til våre avdøde søstre og brødre. Denne tradisjonen utføres i 10 år på aktuelle gravsteder. Nevd for Utadvendt Arbeide i Håkon Håkonsson har hatt tradisjonen å invitere til kirkebesøk og påfølgende kirkekaffe på Allehelgens-søndag ved å invitere brødre og enker etter avdøde brødre. I år ble dette utvidet til også å gjelde medlemmene i Loge Cecilia. På kirkekaffen på Villa Nore etter kirkebesøk i Mysen Kirke møtte litt i underkant av 20 personer, håpet var flere! Kanskje en evaluering bør gjennomføres?

Tekst: HR

*Samling i salongen ...
... og det var rikelig med kringle.*

*God jul og et fredfylt godt nytt år ønskes
alle våre logebrødre og logesøstre!*

Juleklem fra Nore-Nyttredaksjonen

Kom gjerne med tips og råd, og aller helst med egne bilder, innlegg og artikler.
Hva som helst egentlig. Både ting innenfra og utenfor huset.
Nore-Nytt blir aller best med samarbeid -:-)

Frist for levering av stoff til Nore-Nytt nr. 1-2019 er 10. april.

VENNSKAP · KIÆRLIGHET · SANNHET